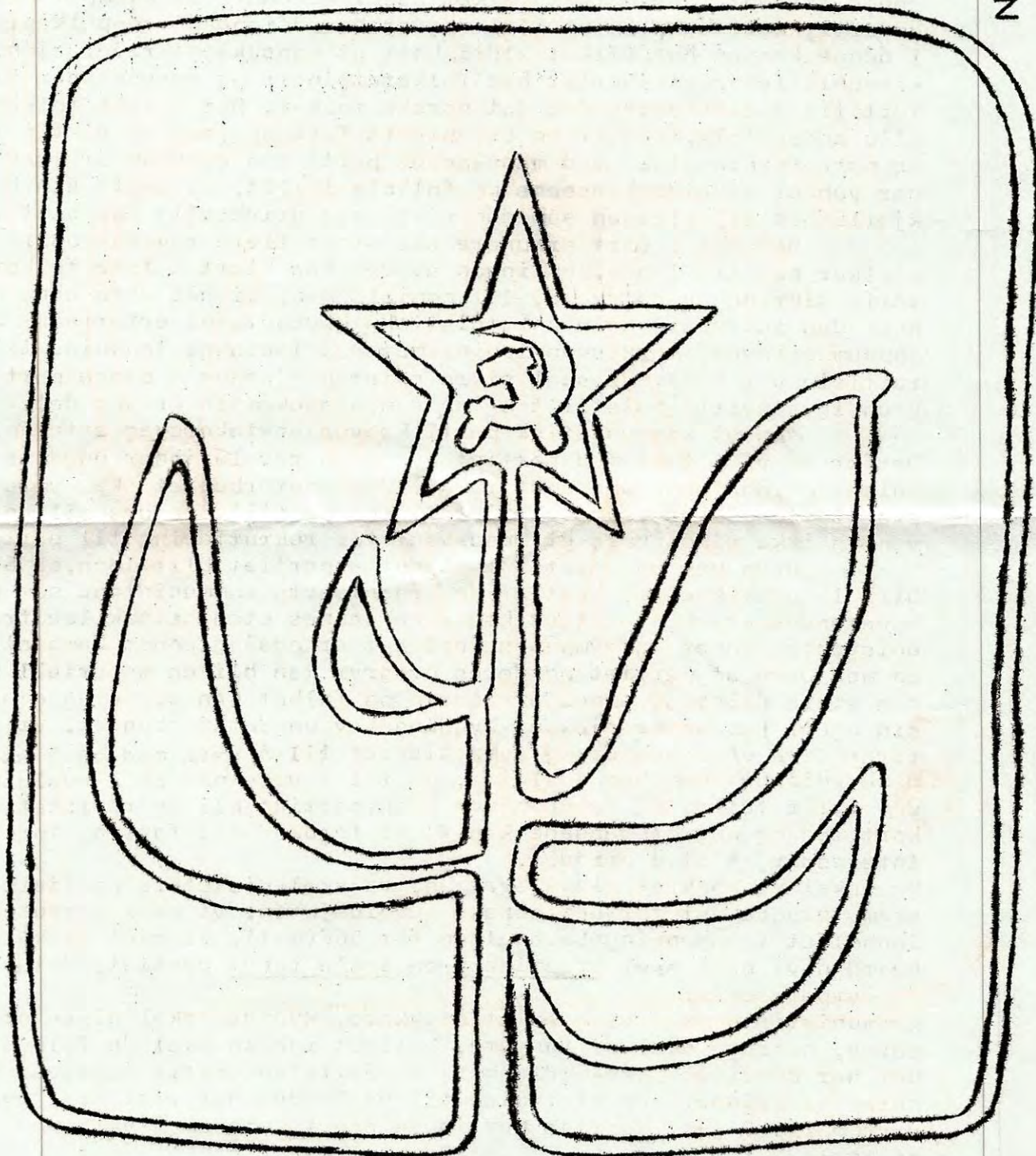

REVOLUSJONENS RØST

NR 5-LYNGEN
1972

KAMERATER, LA OSS LÆRE
AV FEILA KOMMUNARDENE GJORDE
BYGG PARTIET FAST OG STERKT!
LA MARXISMEN-LENINISMEN LEDE RØRET!

LEDER
KAMERATER OG VENNER!

DAGEN IDAG HOLDER VI FOR Å VÆRE DEN VIKTIGSTE DAGEN PÅ DENNE LEIREN. Da skal vi diskutere bygginga av partiet vi skal danne i nær framtid, og vi skal diskutere omdanninga av SUF(m-1) til en revolusjonær masseorganisasjon for ungdom.

Hvorfor holder vi dette for å være de viktigste diskusjonene på denne leiren? Det norske folket har i århundreder kjempet mot undertrykkere av alle slag. I dag er hovedfienden monopolkapitalen. I denne kampen har folket aldri hatt et konsekvent revolusjonært kommunistisk parti. Derfor har folkereisinger og massekamper aldri ført til varige seire for det norske folket. Det norske folket, som alle andre folk, trenger en organisert fortropp, med en riktig teori og nære forbindelser med massene, et parti som gjennom praksis har vunnet arbeiderklassens og folkets tillit, et parti som har kjærlighet til klassen som den viktigste drivkrafta for sitt arbeid.

Det har i vårt århundre eksistert flere revolusjonære bevegelseser her til lands, men ingen av dem har klart å lede folket til varig sikring av seierene, til sosialismen. Vi har våre egne og hele den internasjonale kommunistiske bevegelsens erfaringer og oppsummeringer, marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning til å rettleie vår kamp. Vi skal sikre seieren gjennom å bygge partiet grundig, samvittighetsfullt og nå som massekampen krever det.

Men et kommunistisk parti krever arvtakere og etterfølgere. Derfor må vi i takt med partiet bygge en revolusjonær ungdomsorganisasjon, partiets ungdomsforbund. Ungdomsforbundet skal være partiets støttespillere, spre partiets ideer og tillempe dem til ungdommen, og ikke minst være et reservoar for rekruttering til partiet.

Hvem har ansvaret for at dette partiet blir laga, og at det blir laga skikkelig? Det er de organiserte kommunistene som har hovedansvaret. Men partiet kan ikke dannes uten deltakelse fra kommunistenes venner og sympatisører. Det er også gjennom kamfelleskapet med dere at partiet og deres program kan bli en materiell kraft som store deler av arbeiderklassen og folket kan gripe og gjøre til sin egen. Det samme gjelder bygginga av ungdomsforbundet. Vi inviterer dere våre venner og sympatisører til å være med på å starte denne diskusjonen her på leira, og til å være med på å avslutte den etter leira. På denne måten kan partiet bli en realitet om kort tid og ungdomsmassene kan få et forbund til forsvar for sine interesser på alle områder.

Hva skal vi konkret diskutere? Jo, vi skal diskutere partiets program, programmet for den norske revolusjonen, vi skal diskutere innholdet i omdanningsbevegelsen for SUF(m-1). Vi skal diskutere hvordan vi best skal organisere og samle rundt partiet, dets venner og sympatisører.

Kommunistiske støttelag er et stikkord. Hvordan skal disse organiseres, hvordan skal de fungere, hvilket innhold skal de fylles med? Her har spesielt ikke-medlemmer på leira en viktig oppgave. Hva er deres erfaringer med støttelag til nå? Hva har vært bra, hva har vært dårlig? Evt. Hvorfor har ingen spurt dere om å være med på et støttelag?

Kamerater! Den diskusjonen som starter på sommerleirene er av stor betydning for hvorvidt vi skal klare å bygge solid denne gangen, og sikre varig seier for arbeiderklassen og folket gjennom den sosialistiske revolusjonen i Norge. Ta alvorlig på diskusjonen, vær samvittighetsfulle, la alle ideer og motforestillinger få komme til uttrykk.

LEVE MARXISMEN LENINISMEN MAO TSETUNGS TENKNING!
FRAM FOR ET SIERENDE KOMMUNISTISK PARTI I NORGE!

Oppsummering av diskusjonen om kommunistisk arbeide på jobben innenfor fagforeningene.

Foredraget tok opp de to viktigste feilene i fagforeningspolitikken:

1. Syndikalismen (Økonomisk kamp, generalstreik som det beste middel til å nå sosialismen, fagforeningene betyr alt.
2. Fagforeningene er reaksjonære, derfor ingen vits i å jobbe innenfor den. Bedre å danne grupper som arbeider på tvers av fagforeningene.

Gruppene va enige om at disse linjehe må avvises. Fagforeningene må ikke gjøres til hovedsaken, og må heller ikke neglisjeres. Det viktige er å gjøre dem til kamporganisasjoner. Vi har historiske eksempler på at fagforeningene har fungert som revolusjonære masseorganisasjoner (sovjet).

Hvorfor er det viktig å gjenreise fagbevegelsen som en kamporganisasjon? Noen hovedpunkter:

Svært mange arbeidere betrakter fagforeningen som sin festning, sitt vern mot overgrep fra kapitaleierne, sin sikkerhet mot økt utbytting.

Men samtidig vet vi at fagbevegelsen beherskes av sosialdemokratiet. DNA er monopolkapitalistens beste støttespiller, nettopp i kraft av sin styrke i fagforeningene. LO beherskes av en "hær av borgelige leiesoldater". Slik fagbevegelsen er bygd opp i dag, fører systemet til feighet, illojalitet, perspektivløshet og gruppesjåvinisme. Denne stilen må brytes ned. Ingen skal tjene på LO "bein", tillitsmenn må ut i produksjonen e del av tiden, unødige organisatoriske skiller må brytes ned. Sosialismen må igjen på dagsorden i fagforeningene.

Det er kommunistenes oppgave å gjenreise fagforeningene. Selvsagt kan ikke en omdanning av fagbevegelsen skje uten støtte fra arbeidskameratene, kopping er forkastelig, både på kort og lang sikt. Men kan gå inn i styret i fagforeningen, men ikke uten "basis på gulvet".

Motsigelsen som ble stilt opp i de fleste gruppene, men ikke diskutert like grundig alle steder, var:

Hvor viktig er arbeidet i fagforeningen i forhold til det politiske arbeidet utenfor? Ei gruppe satte opp en ramme: 20% av tiden til arbeid i fagforeningene, 80% til arbeid utenom. Det som må gjøres innenfor fagforeningene, er:

1. Knekke sosialdemokratiets innflytelse.
2. Gjøre fagforeningene demokratiske - forandre stilen i fagbevegelsen.
3. Arbeide for dagsaktuelle krav, føre lønnskamp (men stille perspektiver på lønnskampen - den må ikke bli bare kompromisser med kapitaleierne).
4. Kommunistene må alltid sørge for å føre ut ei riktig linje, og sørge for at linjen har tilstrekkelig massebasis.
5. Legge fram paroler som er tilpassa de konkrete forholdene - følge Maos ord om å vise selvstendighet.

Disse punktene var det bred enighet om.

En av gruppene foreslo at m-l'erne skulle gå inn for gruppediskusjoner på fagforeningsmøtene. Vidre stilte en av gruppene opp et mål: På lang sikt behøves det kommunistisk ledelse i fagforeningene.

Når det gjelder ungdom som ikke går på fagforeningsmøter, og som heller ikke deltar i noen annen politisk aktivitet, bør man lage spesielle samlinger for disse, forsøke å ta opp deres særegne problemer, men legge hovedvekten på sosialt samvær.

Det man må gjøre utenfor fagforeningene, er først og fremst å konsentrere seg om å bygge partiet. Dette er det viktigste, og overskygger fagforeningsarbeidet. Hvis man har valget mellom å bli tillitsmann og å starte en symp-sirkel, velger man symp-sirkelen.

Det neste punktet som ble diskutert, var hvordan vi skal sikre en varig front mot EEC med støtte i fagforeningen og på arbeidsplassene.

Alle deltagerne mente at vi må arbeide for å gjennomføre dette. Folket trenger FB også etter folkeavstemminga. I den forbindelse ble også politisk streik diskutert. En av gruppene så på politisk streik, som klassens kampvåpen, som det tydelige uttrykket for at EEC ikke gjelder bare hver enkelt, men hele klassen og at politisk streik derfor er meget viktig. En annen gruppe, derimot, mente at det viktige nå er valgkampen og å bevare fronten og at politisk streik derfor ikke kan prioriteres fram til folkeavstemmingen.

Oppsummering: Svært mange på seminaret vet lite om fagbevegelsen. På tross av dette ble diskusjonene ganske gode og breie.

Bruk veggavisene til videre debatt. Parolene som vi kan la seminaret munne ut i er:

BYGG PARTIET!

GJENNREIS FAGBEVEGELSEN SOM EN KAMPORGANISASJON!

GÅ INN I FAGFORENINGENE!

DEMOKRATISER FAGBEVEGELSENE!

- L. [redacted].

Forts. Vær med på å styrke folkekunsten. slagkraftige og gode plakater for bruk i konkrete kampsituasjoner. Spesielt gjelder det for oss i Nord-Norge siden alle progressive kunstnere stort sett befinner seg i Oslogryta. Den eneste måten å løse dette problemet på er at vi lærer, prøver og øver oss i praksis. Vi understreker at vi må legge størst vekt på det politiske innhold og ikke på perfektjonistisk utførelse. Selvsagt skal en på lengre sikt også sette større krav til formen og utførelsen, men først og fremst er det viktig å avlive myten om at bare "spesielt begavede" kan lage gode plakater.

Vi oppfordrer derfor interesserte til å komme og diskutere disse i dag (se senere oppslag ved veggavisen vår om tidspunkt) og lage plakater o.l. som vi kan vise sammen med resten av utstillingen på lørdag.

HUSK AT MASSENES SKAPERKRAFT ER ENORM!

B. [redacted] / NordensKlippe/Hammerfest brigaden.

FRA EEC-PANELET.

1. Hvor avhengig er Norge egentlig av skipsfaten?
Den gir Norge store inntekter, ca. 6½ milliard pr. år. Idag er det lovfesta at skipsrederne må veksle inn denne inntekten i norsk valuta, -hvis vi kommer inn i EEC derimot, står det dem fritt å investere i utenlandsk kapital, noe som vil lønne seg for dem, ettersom arbeidskrafta er billigere der.
Det er lite trolig at norske skip vil bli arbeidsledige dersom vi ikke går inn i EEC. Dette fordi vi har så mange skip her som EEC-land vil bruke fortsatt, ettersom det lønner seg for dem framfor å bygge nye skip.
2. Hvordan er helsevesenet og de sosiale trygdene i EEC-land?
Trygdesystemet er ganske godt utbygd, spesielt i Vest-Tyskland. Men når det gjelder hjemmeværende husmødre, fiskere og bønder får de ikke alderstrygd. De som har høyere stillinger har egne trygdeordninger som sikrer dem høyere trygder. Vi ser altså her et tydelig klasseskille, noe som i det hele er typisk for helsevesenet. Bl.a. er legestanden delt i tre klasser (Vest-Tyskland). Velger en en 1.klasses lege, får en full service, men må også betale for den. De 3.klasses legene yter derimot absolutt ikke sitt ytterste, vi har eksempler på at pasienter har dødd av mangel på skikkelig legehjelp.
Klasseskillet virker på samme måte i Belgia, Frankrike og Nederland, hvor de kommunale sykehusene er svært dårlige, slik at pengesterke folk bruker de private. Her koster for eksempel en fødsel ca. kr. 4.000,-. Det er også vansker med å skaffe personell til de kommunale sykehusene, for de private betaler mye høyere lønninger.
3. Angående apotekvarer har vi ingen juridiske garantier for at den kontroll vi har i Norge idag, blir opprettholdt.
4. Jordbruksprotokollen sier at vi bare i en overgangsperiode vil få subsidier på korn og melk. Dette er bare midlertidige særordninger som vil falle bort etter en 10-års periode.
5. Angående 12-milsgrensa for utenlandske fiskere: Denne gjelder bare for trålere over 300 tonn, de som er under kan fiske inn til seks mil fra land i det halvåret det er mest fisk. Slik vil de begynne å bygge båter på 290 tonn. Norge er det eneste landet i Europa som har fisken så nært land; 93% av alt som fiskes taes fra 12-milsgrensa inn til land, hvorav 60% taes fra 6-milsgrensa og inn. Alle EEC-land skal ha 3-milsgrense, dette vil også bli gjort gjeldende for Norge etter 10-årsperioden.
6. Et spørsmål som ble bragt opp og som det ikke ble gitt noe skikkelig svar på angikk Luxemburg-forliket. Det brukes ofte som argument blant tilhengerne for å vise mulighetene ved bruk av vetoretten. Studér dette nærmere! Det er viktig at vi står godt rusta på alle områder av EEC-problematikken.

leninleninleninleninlenin

OM BARNEHAGEN "ONKEL HO" m.m.

"Dersom en etter å ha fått en riktig teori innskrenker seg til tomt snakk om teorien, legger den på is og ikke omsetter den i praksis, da er denne teorien av ingen betydning om den er aldri så god".

Mao Tse-tung i Om Praksis.

For denne leira er det erklært som to meget viktige politiske felter:

- 1) å føre kamp mot kvinneundertrykkinga, slik den viser seg materielt og ideologisk, også innen våre egne rekker.
- 2) å føre en god masselinje overfor ungene og ha et skikkelig politisk tilbud til dem.

Folkets Albania har vist oss at når det gjelder frigjøringa av kvinnene og barna, er det av liten verdi å erklære et prinsipp om likeverd, dersom det ikke skapes et materielt grunnlag for å omsette dette i praksis. Dette betyr: ansvarlig ledede politiske barnehager, tilbud på likeverdige arbeidsplasser for alle kvinner, og like grundig politisk skolering av kvinne som mann.

Hvordan er så situasjonen i barnehagen?

M Det arbeider 10 kvinner og 4 menn der.

M Av kvinnene er det mange som selv har unger her. Disse er som regel gift med politisk mer fremadskredne menn, som ofte har store oppgaver i leira, slik at jentene er belastet med ungene også resten av dagen. Konsekvensen av dette er at den politiske nivåforskjellen innen ekteskapet snarere øker enn minsker i løpet av leira.

M Noen av jentene i barnehagen er politisk helt blanke og har spes. behov for å delta i den elmenes politikken på leira.

M En person (mann) er uten diskusjon blitt trukket ut av BH-gruppa og satt på en annen oppgave.

M De personer som ble satt på å forberede barnehagen ble valgt til dels på det kriterium at "det var umulig å få noen andre". Samtidig er det til andre oppgaver på leira lagt strenge politiske kriterier til grunn.

KONKLUSJON

Vi mener dette viser at det fra ledelsens side ikke er arbeidet aktivt for å skape et grunnlag for å sette prinsippene om likestilling (både av kvinner og barn) ut i livet.

Ideene våre har ikke engang innen våre egne rekker gitt skikkelig utslag i praksis.

HVA MENER LEDELSEN? Vi oppfordrer til å svare på veggaviser eller i leiravisa RR.

KAMP MOT KVINNE- OG BARNEUNDERTRYKKINGA I PRAKSIS.

A [redacted], B [redacted], D [redacted] og K [redacted] i BH-gruppa.
XXXXXXXXXXXX

KOMMUNISTISK ARBEID BL. FISKERE OG BØNDER:

Referatet må dessverre utstå til i morgen.